

Vendim nr. 12 datë 19.01.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Holta Zaçaj,	Kryetare
Sonila Bejtja,	Anëtare
Fiona Papajorgji,	Anëtare

në datën 19.01.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 13 (P) 2023 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **PATRIOT MUÇAJ**

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 1415, datë 30.05.2016 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2023-2486, datë 20.06.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Konstatimi i cenimit të parimeve dhe të të drejtave kushtetuese si: “Garancia e qëndrimit në detyrë, mbrojtja shoqërore e punës, barazia përpara ligjit, siguria juridike në marrëdhëniet e punës, meritokracia”, si parime dhe të drejta që burojnë nga Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 18, 49, 58, 59, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Fiona Papajorgji, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi Patriot Muçaj, gjatë periudhës 16.05.2013-31.03.2014, ka punuar specialist/jurist në sektorin juridik dhe funksioneve të deleguara pranë institucionit të prefektit të qarkut Gjirokastrë. Marrëdhënia e punës është formalizuar me nënshkrimin nga palët të kontratës individuale të punës në datën 16.05.2013, me afat 3-mujor, si periudhë prove. Në datën 15.08.2013, në përfundim të periudhës së provës, palët kanë lidhur kontratën e punës me afat të pacaktuar.

2. Ndërkohë, Kuvendi, në datën 30.05.2013, ka miratuar ligjin nr. 152/2013 “Për nëpunësin civil” (*ligji nr. 152/2013*), i cili parashikonte datën 1 tetor 2013 si momentin e hyrjes në fuqi të ligjit (*neni 72*). Me hyrjen në fuqi të ligjit u shfuqizua ligji nr. 8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil” dhe çdo dispozitë tjetër që ishte në kundërshtim me të (*neni 70*). Gjatë kohës që pritej hyrja në fuqi e ligjit, Këshilli i Ministrave ka miratuar aktin normativ nr. 5, datë 30.09.2013 “Për disa ndryshime në ligjin nr.152/2013 “Për nëpunësin civil””, me qëllim shtyrjen në kohë të efekteve të ligjit nr. 152/2013. Akti normativ ka hyrë në fuqi menjëherë dhe është miratuar nga Kuvendi me ligjin nr. 161/2013, datë 17.10.2013. Këto dy akte janë shfuqizuar nga Gjykata Kushtetuese (*Gjykata*) me vendimin nr. 5, datë 05.02.2014, i cili ka hyrë në fuqi në ditën e botimit në Fletoren Zyrtare nr. 18, datë 26.02.2014.

3. Kërkuesi, me urdhrin nr. 53, datë 31.03.2014 të prefektit të qarkut Gjirokastrë është liruar nga detyra pa shkaqe dhe me efekt të menjëhershëm financiar. Duke mos qenë dakord me largimin nga detyra, kërkuesi në datën 15.05.2014 i është drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë me padi me objekt deklarinimin e pavlefshëm të urdhrin nr. 53, datë 31.03.2014 të prefektit të qarkut Gjirokastrë, rikthimin në pozicionin dhe detyrën përpara largimit nga puna, detyrimin për ta dëmshpërblyer me 12 muaj paga mujore si rezultat i zgjidhjes së kontratës së punës pa shkaqe të arsyeshme, në mënyrë të menjëhershme e të pajustificuar, për mosrespektimin e procedurës për zgjidhjen e marrëdhënies së punës, për mosrespektimin e afatit të njoftimit dhe për lejen vjetore të pakryer.

4. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Gjirokastrë, me vendimin nr. 430, datë 24.06.2014, ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë, duke shfuqizuar urdhrin nr.53, datë 31.03.2014 të prefektit të qarkut Gjirokastrë dhe rikthimin në pozicionin e mëparshëm të punës në administratën e këtij institucioni, si nëpunës civil në periudhë prove.

5. Ndaj vendimit ka paraqitur ankim prefekti i qarkut Gjirokastrë dhe Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 1415, datë 30.05.2016, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 430, datë 24.06.2014 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë dhe pranimin pjesërisht të padisë, duke detyruar prefektin e qarkut Gjirokastrë të dëmshpërblejë kërkuesin me 1 (një) pagë mujore për mosrespektim të afatit të njoftimit të zgjidhjes së kontratës së punës, me 2 (dy) paga mujore, për mosrespektim të procedurës së zgjidhjes së kontratës së punës, me 2 (dy) paga mujore, për zgjidhje të menjëhershme dhe të pajustificuar të kontratës së punës, si dhe rrëzimin e padisë për kërkimet e tjera.

6. Ndaj vendimit kanë ushtruar rekurs kërkuesi dhe prefekti i qarkut Gjirokastrë. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2023-2486, datë 20.06.2023, ka vendosur mospranimin e rekurseve të paraqitura si nga kërkuesi, ashtu edhe nga prefekti i qarkut Gjirokastrë.

7. Kërkuesi në datën 11.11.2023, nëpërmjet shërbimit postar, i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual sipas objektit, e cila, pas plotësimit të dokumenteve, është regjistruar përfundimisht në datën 30.11.2023.

II

Pretendimet e kërkuesit

8. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se gjatë gjykimit të çështjes janë cenuar disa të drejta dhe parime kushtetuese, konkretisht:

8.1. *Parimi i garancisë për qëndrueshmërinë në punë*, i garantuar në nenin 107, pika 3, të Kushtetutës. Në rastin konkret, garancia është e rregulluar me ligjin nr. 152/2013 dhe me vendimin e Këshillit të Ministrave nr. 116, datë 05.03.2014 “Për statusin e nëpunësve dhe punonjësve aktualë që përfitojnë statusin e nëpunësit civil sipas ligjit nr. 152/2013” (VKM nr. 116/2014).

8.2. *Parimi i trajtimit të barabartë përpara ligjit dhe i mosdiskriminimit*, pasi të gjithë janë të barabartë përpara ligjit dhe askush nuk duhet të diskriminohet nëse nuk ka arsye ligjore e objektive. Në rastin konkret, marrëdhënia e punës duhej të ishte trajtuar sipas ligjit për statusin e nëpunësit civil, pasi punonjësit e institucionit të prefektit të qarkut Gjirokastrë u trajtuan si nëpunës civilë dhe nëpunës civilë në periudhë prove.

8.3. *Parimi i sigurisë juridike në marrëdhëniet e punës*, pasi pas hyrjes në fuqi të ligjit nr. 152/2013 marrëdhënia e punës rregullohej sipas këtij ligji dhe jo sipas Kodit të Punës. Ky fakt është pranuar nga prefekti i qarkut Gjirokastrë, i cili e trajtonte

kërkuesin sipas ligjit për nëpunësin civil në periudhë prove. Gjykatat nuk e kanë marrë parasysh këtë fakt dhe as faktin se ligji kishte hyrë në fuqi.

- 8.4. *Parimi i meritokracisë, integritetit moral, transparencës dhe profesionalizmit*, pasi në fund të periudhës së provës duhej të gëzohej e drejta për t'u vlerësuar me rezultate individuale dhe mbi bazën e testimi. Në këtë mënyrë, konfirmimi ose moskonfirmimi në detyrë do të bëhej bazuar në meritokraci, duke u garantuar integriteti moral, transparenca dhe profesionalizmi.
- 8.5. *E drejta e mbrojtjes shoqërore të punës*, pasi askush nuk mund të largohet nga puna pa një arsye të përligjur dhe objektive. Për këtë arsye u miratua ligji për nëpunësin civil, për t'u dhënë mbrojtje të punësuarve në institucionet shtetërore, sikurse është institucioni i prefektit të qarkut Gjirokastrë. Kjo e drejtë u cenua nga prefekti i qarkut Gjirokastrë duke larguar kërkuesin pa të drejtë nga detyra dhe Gjykata Administrative e Apelit dhe Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk dhanë mbrojtje efektive.
- 8.6. *Standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata Administrative e Apelit ka zgjedhur gabim ligjin e zbatueshëm për rregullimin e marrëdhënies së punës dhe zgjidhjen e mosmarrëveshjes për largimin nga detyra. Ajo gjykatë ka gabuar në arsyetim për faktin se kërkuesi nuk i ishte nënshtruar ende procedurës së verifikimit të përfitimit ose jo të statusit, pasi kjo procedurë nuk u zhvillua jo për fajin e tij, por për fajin e administratës, për rrjedhojë konsiderohej nëpunës në periudhë prove. Fakti që kërkuesi ka qenë në periudhë prove nuk mund të prezumohet se nuk do ta kalonte testimin dhe vlerësimin si nëpunës civil. Vlerësimi i Kolegjit Administrativ i Gjykatës së Lartë është i gabuar, pasi rekursi duhej të pranohej si i bazuar në ligj.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

9. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual,

në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

10. Në këtë këndvështrim Kolegji vlerëson se kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae* në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, sepse është palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi kushtetues.

11. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, kërkuesi i është drejtuar asaj me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, ai nuk ka mjet tjetër juridik efektiv në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual (*shih vendimet nr. 24, datë 11.10.2022; nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Në rastin konkret, Kolegji vëren se kërkuesi në objektin e ankimit kushtetues individual ka kundërshtuar vendimin e Gjykatës Administrative të Apelit dhe vendimin e Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i cili ka përmbyllur procesin gjyqësor, për rrjedhojë ai ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion.

13. Në lidhje me legjitimimin *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4-muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Në lidhje me datën e fillimit të afati ligjor për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, Gjykata ka vlerësuar se është ajo e marrjes dijeni efektivisht për vendimin gjyqësor të marrë në ushtrim të mjetit të fundit ankimor. Si rregull, kjo datë është ajo e shpalljes së vendimit gjyqësor të arsyetuar në prani të palës, kurse kur vendimi gjyqësor nuk shpallet i arsyetuar ose kur pala nuk është e pranishme, data e marrjes dijeni konsiderohet ajo e njoftimit shkresor ose elektronik të tij. Në rastin kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dijeni konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare ose njoftimit elektronik të tij, në rast se palët kanë lënë të dhënat elektronike të kontaktit (*shih vendimin nr. 42, datë 19.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Duke zbatuar këtë standard, në rastin konkret, Kolegji konstaton se vendimi gjyqësor i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i marrë në dhomën e këshillimit, është

publikuar në faqen zyrtare të Gjykatës së Lartë në datën 22.07.2023, referuar shkresës nr. 6530/1 prot., datë 15.12.2023 të kësaj gjykate, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë në datën 11.11.2023 nëpërmjet shërbimit postar, pra brenda afatit ligjor 4-mujor. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se kërkuksi legjitimohet *ratione temporis*.

15. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, Kolegji vëren se kërkuksi ka pretenduar se gjatë procesit gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën Administrative të Apelit dhe Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë i janë cenuar disa të drejta dhe parime kushtetuese, duke parashtruar si të tilla garancinë për qëndrueshmërinë në punë, trajtimin e barabartë përpara ligjit, mosdiskriminimin, sigurinë juridike, meritokracinë, integritetin moral, transparencën, profesionalizmin, mbrojtjen shoqërore në punë dhe standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor.

16. Fillimisht, Kolegji evidenton se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të vlerësojnë faktet dhe provat e administruara, si dhe të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e kësaj Gjykate është të shqyrtojë dhe vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës (*shih vendimin nr. 33, datë 14.11.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Për sa më lart, Kolegji konstaton se për pretendimet për cenimin e garancisë për qëndrueshmërinë në punë, meritokracinë, integritetin moral, transparencën, profesionalizmin, kërkuksi nuk ka paraqitur ndonjë argument kushtetues dhe, si të tilla, nuk mund të merren në shqyrtim nga Kolegji. Për pretendimet për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit, mosdiskriminimit dhe mbrojtjes shoqërore në punë, të garantuara në nenet 18 dhe 49 të Kushtetutës, kërkuksi ka parashtruar se marrëdhënia e punës duhej të ishte trajtuar sipas ligjit për statusin e nëpunësit civil dhe jo sipas Kodit të Punës, pasi ai ishte nëpunës civil në periudhë prove. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se pretendimet lidhen me zbatimin e ligjit dhe vlerësimin e provave, për rrjedhojë nuk hyjnë në juridiksionin kushtetues.

18. Për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor dhe parimit të sigurisë juridike, të garantuara në nenin 42 të Kushtetutës, Kolegji vlerëson se pretendimet hyjnë në juridiksionin kushtetues dhe do të analizohen së bashku në vijim.

B. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor të lidhur me parimin e sigurisë juridike

19. Kërkuesi ka pretenduar se Gjykata Administrative e Apelit ka zbatuar gabim ligjin për rregullimin e marrëdhënies së punës dhe zgjidhjen e mosmarrëveshjes për largimin nga detyra. Edhe vlerësimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë është i gabuar, pasi rekursi duhej të pranohej si i bazuar në ligj. Gjykatat kanë cenuar parimin e sigurisë juridike, pasi pas hyrjes në fuqi të ligjit nr. 152/2013, marrëdhënia e punës rregullohej sipas këtij ligji dhe jo sipas Kodit të Punës.

20. Gjykata në jurisprudencën e saj ka pohuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funkzioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre (*shih vendimet nr. 19, datë 07.07.2022; nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 3, datë 20.01.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Në çështjen në shqyrtim, Kolegji vëren se kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastër me padi për shfuqizimin e urdhrin të prefektit të qarkut Gjirokastër për lirimin nga detyra dhe rikthimin në pozicionin e mëparshëm të punës si nëpunës civil në periudhë prove. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Gjirokastër ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë, shfuqizimin e urdhrin për lirimin nga detyra dhe rikthimin në pozicionin e mëparshëm. Gjithashtu, ajo ka arsyetuar se vetë kërkuesi ka referuar te zbatimi i ligjit nr. 152/2013 dhe në rast alternativ te Kodi i Punës. Ndërkohë, prefekti i qarkut Gjirokastër (pala e paditur) në prapësime i referohet vetëm ligjit nr. 152/2013. Kjo gjykatë ka arsyetuar se në datën 1 tetor 2013 (data kur ka hyrë në fuqi ligji nr. 152/2013), kërkuesi ka qenë nëpunës ekzistues i prefektit të qarkut Gjirokastër dhe, për pasojë, prej asaj date ai konsiderohet nëpunës civil në periudhë prove dhe zbatohen dispozitat e këtij ligji, konkretisht neni 24 (periudha e provës) dhe neni 67 (dispozitat kalimtare, sipas së cilës nëpunësit civilë ekzistues, punonjësit ekzistues, që janë punësuar në pozicione të shërbimit civil sipas këtij ligji dhe që janë rekrutuar sipas një procedure pranimi konkurruese, të ngjashme me atë të përcaktuar nga ligji nr. 8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil” ose që janë punësuar në të njëjtin vend pune për një periudhë jo më të vogël se 1 vit, për shkak të ligjit, janë nëpunës civilë) (*shih faqet 3-5 të vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastër*).

22. Pas ankimit të prefektit të qarkut Gjirokastër, Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 1415, datë 30.05.2016, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 430, datë 24.06.2014 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastër dhe pranimin pjesërisht

të padisë, duke detyruar prefektin e qarkut Gjirokastrë të dëmshpërblejë kërkuesin për zgjidhje të menjëhershme dhe të pajustificuar të kontratës së punës, si dhe rrëzimin e padisë për kërkimet e tjera. Kjo gjykatë ka konstatuar se deri në datën 01.10.2013, nuk ka rezultuar që kërkuesit t'i jetë konfirmuar statusi i nëpunësit civil, sipas dispozitave të ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999 "Statusi i nëpunësit civil". Gjykata Administrative e Apelit ka vlerësuar se hyrja në fuqi në datën 01.10.2013 e këtij ligji nuk mund të jetë rrethanë, për shkak të së cilës paditësi/kërkuesi të fitojë në mënyrë automatike statusin e nëpunësit civil. Rasti i kërkuesit do të duhej t'i nënshtrohej procedurës së verifikimit të përfitimit ose jo të statusit, por mosrealizimi i kësaj procedure, deri në momentin e largimit të paditësit nga detyra, konfirmon faktin se deri në këtë moment marrëdhëniet mes palëve ndërgjyqëse kanë qenë të rregulluara nga dispozitat e Kodit të Punës (*shih faqet 11 dhe 12 të vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit*).

23. Në vijim, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-2486, datë 20.06.2023, ka vendosur mospranimin e rekurseve të paraqitura si nga kërkuesi, ashtu edhe nga prefekti i qarkut Gjirokastrë, pasi nuk përmbanin shkaqe të përcaktuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012. Kolegji ka arsyetuar se pretendimet në rekurs që ngrenë çështje të vlerësimit të provave, të cilat dalin jashtë juridiksionit ekskluzivisht ligjor të Gjykatës së Lartë dhe përfundimi i arritur nga Gjykata Administrative e Apelit është rrjedhojë e respektimit dhe zbatimit të drejtë të parimeve të gjykimit administrativ, si dhe kërkesave të ligjit procedural. Gjykata ka zhvilluar një proces të rregullt ligjor, duke garantuar zhvillimin e një hetimi të plotë dhe të gjithanshëm të çështjes brenda kufijve ligjorë të shqyrtimit të çështjes (*shih faqen 6 të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë*).

24. Kolegji, nga përmbajtja e vendimeve të lartpërmendura, vlerëson se Gjykata Administrative e Apelit dhe Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë u kanë dhënë përgjigje të argumentuar të gjitha pretendimeve të kërkuesit lidhur me natyrën juridike të marrëdhënies së punës të krijuar mes tij dhe prefektit të qarkut Gjirokastrë. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në përfundim, ka vendosur mospranimin e rekursit, duke lënë në fuqi vendimin e Gjykatës Administrative të Apelit, e cila i jepte të drejtën kërkuesit për t'u kompensuar në tërësi me pesë paga mujore për shkak të largimit nga detyra dhe për mosrespektimin e afateve, si dhe procedurave të ligjit për zgjidhjen e kontratës së punës. Kolegji vlerëson se vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë nuk rezulton të ketë kundërthënie dhe të mos ketë respektuar standardet e arsyetimit të vendimit gjyqësor, si dhe nuk rezulton që interpretimi i ligjit të ketë qenë arbitrar e në shkelje të nenit 42 të Kushtetutës.

25. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, në drejtim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor të lidhur me parimin e sigurisë juridike, është haptazi i pabazuar.

26. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronjat “a” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.